

TREFA číslo 20 září / říjen 2015

TREFA2015

školní časopis ZŠ Tupolevova

20

Akce školy
Anketa
Fotosoutěž
Rozhovory
práce žáků

Zdravím všechny přátele školy

Poměrně rychle, ale zato docela v poklidu se nám rozjel školní rok. Máme tu sice ještě žáky, kteří jsou alespoň půlkou ducha ještě na prázdninách, ale většina z vás se už zapracovala do všedního dne školních povinností.

Začaly padat první známky, rozjely se kroužky, první kontrolní diktáty, první třídní schůzky. Letní oblečení vystřídaly první teplejší bundy, je dřív tma, prostě nastává podzim.

Než se zmíním o tom, co vše nás čeká, chci vás všechny důrazně upozornit na bezpečnost ve škole, před školou, ale teď hlavně mimo ni. S blížícím se podzimem, kdy je dřív šero, víc to klouže, je potřeba ještě víc dávat pozor na přechodech, na zastávkách... Víte, že jsem před nedávnem hlásil do rozhlasu, jak se máte na parkovišti chovat. Nebylo to jen tak pro nic za nic, ale hned na začátku školního roku na parkovišti před školou došlo málem ke zranění při střetu automobilu s žákyní. Jen díky pomalé jízdě se nestalo nic vážného.

Rozhlížejte se, než vstoupíte do vozovky, nelítejte jako splašení a dávejte pozor!

Naše škola je blízko u frekventované ulice, je potřeba si toto uvědomovat a chovat se podle toho. To, co někdy předvádíte na zastávce autobusu, je hrůza! Nejednou jsem tam zastavil a vystoupil z auta, abych někoho pacifikoval (zklidňoval). A znovu jsem mu vysvětloval druhý den v ředitelně, jak se má na zastávce autobusu chovat. Běháte tam, perete se, strkáte do sebe, a tak hrozí, že někdo skončí pod autobusem, který právě zajíždí k zastávce!

Koukejte se tam chovat slušně, ať se v poklidu odvíjí další školní dny až do konce června.

To je ale ještě daleko. Teď nás čeká na druhém stupni škola v přírodě na Šumavě (šestáky a sedmáky), první stupeň už chodí na plavání, na škole proběhne kurz první pomoci (to se může hodit). Budou podzimní prázdniny, navštívíte dopravní hřiště, exkurze, divadla...

Přeju Vám, i těm co se ještě úplně nerozjeli ve školním roce, aby se tak stalo. Abyste svými výsledky dělali rodičům a především sobě jen radost a další povídání si nechám až v předvánočním čase.

Hezký podzim

Váš pan ředitel

Prvnáček útočí

V úterý 1. 9. ráno bylo před Základní školou Tupolevova velice živo. Už v půl osmé zde stály zástupy prvňáčků, jejich rodičů i dalších žáků školy. Slavnostní přivítání proběhlo ve vyzdobených třídách za účasti pana místostarosty, pana ředitele Daniela Vysloužila a třídních učitelek. Ty si pro malé školáky a jejich rodiče přichystaly

milou úvodní řeč. Děti se na ní dozvěděly, na co všechno se během prvního školního roku mohou těšit. Naše škola tento rok přivítala tři nové třídy dětí. Přejeme prvňáčkům i dalším žákům příjemný školní rok.

HoraMa

Sklář

v 6.B

Dne 14. 9. 2015 náš navštívil pan sklář. Sešli jsme se v učebně fyzik, kde vše probíhalo.

Bylo nám řečeno i předvedeno, co všechno se dá se sklem dělat. Při tomto povídání a předvádění jsme dávali bedlivě pozor a ptali se na mnoho informací. Pan sklář nám rád a ochotně na vše odpovídal.

Pro naši třídu 6. B vyrobil nejprve skleněnou spirálu, kterou jsme si zapíchli ve své třídě do květináče. A jako druhý výrobek jsme si zvolili zvíře – LVA. Je moc hezký a máme

ho jako maskota na stole ve třídě.

V dalších minutách jsme si zkoušeli vyfouknout kuličku, šlo to těžce. Když jste totiž foukli hodně – kulička praskla a když málo – vůbec nic se netvarovalo. Když měli všichni kuličku vyfouknutou, tak nám ji pan sklář odříznul a vznikla baňka, na kterou se dá pískat.

Byla to zábava!

Věra Mašková a Anna Bogdanová,
6.B

Evropský týden MOBILITY

Žáci prvního stupně letňanské
„Tupolevky“ se zúčastnili v týdnu
16. – 22. září 2015
celorepublikového projektu –

Evropský týden mobility. Celý týden
měli vyučování zpestřené tímto
tématem.

Martin Staněk

Přespolní běh 2015

Dne 30. 9. 2015 jsme byli na přespolním běhu. Byl tam s námi pan učitel Ambroz. Bylo to pro 2. stupeň. Dělo se to na 2 kategorie: na mladší a starší žáky a žákyně. Mladší žákyně běhali 1000 m a žáci 1500 m. Starší žákyně běhali 1500 m a žáci 3000 m. Z mladších žáků se umístil na 2. místě Tomáš Václavík a na 3. místě Vojtěch Matuška. Z mladších žákyň se nejlépe umístila Adéla Vernerová, která doběhla 6. Ze starších žáků se nejlépe umístil Vašek Barek, který doběhl 6. a ze starších žákyň Klára Kollmannová, která skončila na 3. místě. Dobrý výkon.

Celý náročný den jsme si užili i bez poháru, protože poháry dostávaly jen první místa. Žáci na druhém a třetím místě obdrželi medaile. Potom to někteří zakončili obědem v naší školní jídelně.

Bylo to super až na tu příšernou zimu

Klára Kollmannová a Lucie Svorová, 8.B

TOMÁŠ VÁCLAVÍK, KLÁRA KOLLMANNOVÁ, VOJTĚCH MATUŠKA

Číst, číst a číst

Jedny z prvních hodin po prázdninách zahájila naše nová paní učitelka Markéta Horáčková (já) na jednom z tajemných zákoutí naší školy. Kde? Jen málokdo ví, že Tupolevka má také vlastní knihovnu, kde si děti mohou půjčit pěkné knížky. A právě seznámení s tímto místem bylo cílem projektu paní učitelky.

V hodinách literatury třídy 4.C, 6.A a 6.B strávily vyučovací hodinu na koberci mezi knížkami, které si vybraly. Žáci pak v knihách usilovně listovali a hledali zajímavé myšlenky a úryvky, které si vypsali a písemně se zamysleli nad svým výběrem.

Někteří žáci vybírali knihu podle vzhledu obálky, někteří podle titulu, někteří dokonce i podle autora. Další hodinu pak žáci vysvětlili ostatním spolužákům, nejen důvody svého výběru, ale i dojem z četby.

Už samotná změna prostředí mimo běžnou učebnu děti nadchla a dá se říci, že celý projekt děti uvítaly a snad některé z nich knihovnu navštíví i samostatně ve svém volném čase a knihu si přečtou celou.

HoraMa

Chobotnice to ví

Paní učitelka Horáčková v šestých třídách rozjela v hodinách občanky výtvarně-sociální projekt, který měl děti navést k tomu, aby lépe poznaly jeden druhého i samy sebe. Žáci se rozdělili do skupin dle vlastní chuti a na velkoformátový papír měli za úkol nakreslit jakékoli zvíře a do jeho středu sepsat či nakreslit cokoli, co skupinku spojuje. U chlapců často dominoval sport, dívky preferovaly společenské aktivity, např. tanec.

V končetinách nakreslených zvířat pak měli žáci za úkol napsat vlastnosti či zájmy, které je naopak činí výjimečnými a jedinečnými.

Z fauny si děti vybraly ke svým dílům např. želvu, chobotnici, nějaké ryby a psy. Projekt pak prezentovaly před celou třídou. Všichni byli z občanky docela mile překvapeni a projekt si užili.

HoraMa

Vůně kávy z jazykové učebny

Pokud se vám v pátek 9. října zdálo, že se z jazykové učebny line omamná vůně ranní kávy, nemýlili jste se. Jazykovka se totiž v tu dobu proměnila ve vídeňskou kavárnu.

Bylo nám líto se o dobrotách v kapitole Ein Wiener Kaffeehaus jenom učit, a tak jsme se rozhodli si trochu zaimprovizovat. Slavnostně jsme se přistrojili, já jsem uvařila kávu (do té vídeňské měla daleko, ale byla přesto fajn), donesli jsme různé dobrůtky a pokusili jsme se vykouzlit kultivovanou atmosféru. Jak? Mezi mlsáním jsme si recitovali nádherné verše Heinricha

Heineho. Zkrátka ten, kdo zrovna nejedl, předčítal německy i v překladu básně. Já jsem se pokusila (přes lehký odpor svých svěřenců) oživit látku evropského romantismu, a tak nás vedle Lorelei provázel ránem i Máchův Máj.

Pro všechny z nás to byl příjemný vstup do školního dne a už se těšíme, jak si zpestříme nadcházející Dušičky. Ať žije němčina

Erika Vašková a žáci 9.AB

Markéta : Jaké předměty učíš?

Erika: Učím češtinu, dějepis, němčinu.

Erika: Jaké předměty jsi měla ve škole ráda a které jsi nesnášela?

Markéta: Měla jsem ráda český jazyk, matematiku. Nesnášela jsem fyziku.

Markéta: A ty?

Erika: Já jsem měla ráda dějepis. Nesnášela jsem tělocvik.

Erika: Čím bys chtěla být, kdybys nebyla učitelkou?

Markéta: Chtěla bych být zahradní architektkou.

Markéta: Jaké máš koníčky?

Erika: Mám ráda ruční práce a střelení.

Markéta: Do čeho všeho už jsi střílela?

Erika: Na střelnici střílíme do papírových terčů, na chalupě střílíme do plechovek.

Erika: Jaká byla tvoje nejoblíbenější hračka?

Markéta: Je to spíše hračka pro kluky, ale já jsem měla nejraději autodráhu.

Markéta: Máš děti, jak jsou staré?

Erika: Mám sedmiletého chlapečka Mikuláše a dvouletou

holčičku Magdalénku.

Erika: Jak bys chtěla vypadat?

Markéta: Jako moje sestra.

Markéta: A ty?

Erika: Jako Anna Geislerová.

Erika: Děláš nějaký sport?

Markéta: Plavu, běhám, cvičím jógu.

Markéta: Jaké pohádky čteš svým dětem?

Erika: Snažím se jim číst knížky, které jsem měla ráda, když jsem byla malá, ale syn to odmítá a chce pořád dokola Krysáky.

Erika: Co Tě baví na učení?

Markéta: Je to práce, která je každý den jiná a užiju si při ní s dětmi mnoho legrace.

Markéta: Jaké je tvoje nejoblíbenější jídlo?

Erika: Mám ráda všechny sladkosti a nejvíce hořkou čokoládu.

Erika: A ty?

Markéta: Já mám také ráda čokoládu, dorty a ovoce.

Erika: Kdybys mohla změnit jednu věc na státním školství, co by to bylo?

Markéta: Změnila bych uspořádání tříd, vedle míst na sezení bych chtěla mít ve třídách

prostor, kde by děti seděly na koberci, na gaučích, polštářcích. Mohly bychom si tak číst, debatovat a poslouchat mluvní cvičení. Stejně tak vybavené bych si představovala školní knihovny.

Markéta: Co bys změnila ty?

Erika: Já bych zrušila známkování a dala bych přednost slovnímu hodnocení.

Erika: Jaká jsi byla žákyně?

Markéta: Vzorná

Markéta: Jaká jsi byla ty žákyně?

Erika: Vždycky jsem se ráda a dobře učila, ale měla jsem trochu problémy s chováním.

Erika: Jak ráda trávíš dovolenou?

Markéta: Mám ráda dovolenou u moře i na horách.

Markéta: Jaké knížky ráda čteš?

Erika: Čtu ráda poezii, a historické romány.

Erika: Kdybys měla možnost letět do Vesmíru, letěla bys?

Markéta: Neletěla, pohyb po planetě Zemi mi úplně stačí.

Markéta: Co bys nám popřála?

Erika: Zlomme vaz!

FOTOSOUTĚŽ

Jako každý školní rok tak i tento vyhlásila Trefa soutěž o nejhezčí fotku z prázdnin. Zadání bylo snadné: dones fotku z prázdnin, na které jsi vyfocen v jakékoli situaci, s kýmkoli a kdekoli. I tentokrát nám do soutěže poslalo několik žáků fotografie a i tentokrát nastala v redakci Trefy složitá situace. Jak vybrat vítěze? Jak vybrat tři fotografie, které jsou nehezčí a nejzajímavější a nejvtipnější, zkratka nejnejnej? To prostě nejde tak jednoduše, o to hůře, že všechny fotky, které děti do soutěže poslaly, mají šmrnc – jsou prostě

pěkné. Přesto porota opět zasedla a vybrala několik fotografií, které ji zaujaly o chlup více. Prohlédněte si fotky vašich spolužáků a my tady v trefě jsme přesvědčení, že vás nejen pobaví, ale že si někteří řeknete, že se to některým „fakt povedlo“.

Fotografie byly hodnoceny velkou komisí sedmi učitelů, každý mohl dát jednotlivé fotografii až deset bodů. V komisi zasedali: paní a pánové učitelé Daňková, Hanzalová, Horáčková, Petrášková, Erml, a Velc.

Vítězná fotografie: del Olmo José María, 3.C
(69 bodů)

Třetí místo: Alžběta Janoušková,
5.B (64 bodů)

Druhé místo: Tereza Havlíková,
3 (65 bodů)

Čtvrté místo: Tereza Roupcová, 4.B (63 bodů)

Čtvrté místo: Jakub Kovářík, 3.C (63 bodů)

Páté místo: Lucie Routová, 3.A (61 bodů)

Michaela Hesová, 4.B (58 bodů)

Tobias Průša, 4.B (59 bodů)

Katka Wágnerová (56 bodů)

Jan Mašek, 4.B (56 bodů)

Radka Machová (55 bodů)

Kristýna Malinová, 3.C (54 bodů)

Patricie Matějčková, 4.B (50 bodů)

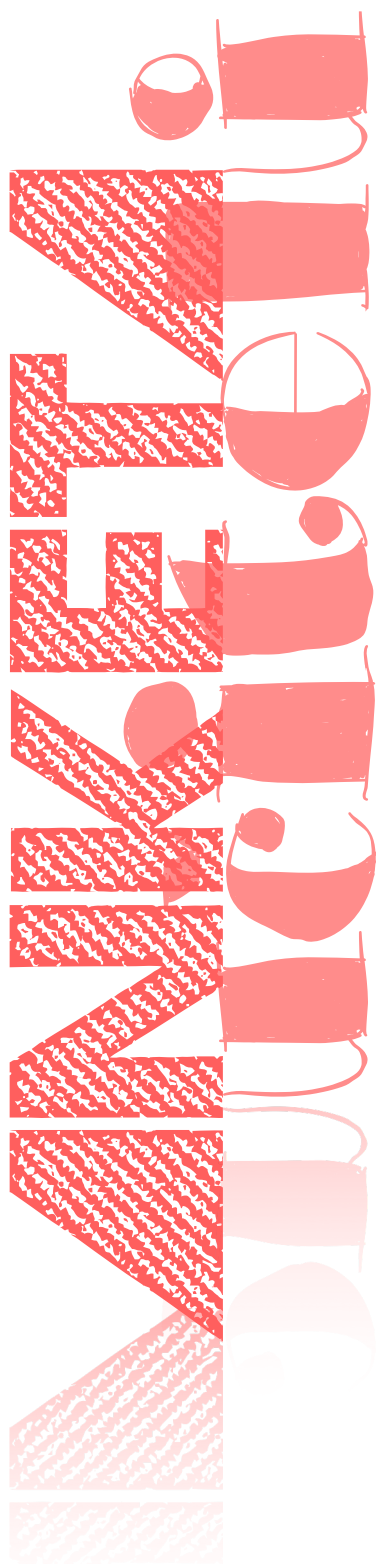
Alena Pavlová (52 bodů)

Anna Bogdanová (51 bodů)

Nesoutěžní foto – Jan Veselý, 4.B.

Jaké nejzajímavější setkání jste o prázdninách zažili?

Ambroz: Posezení s biatlonistkou Gabrielou Soukalovou.

Biedermannová: S knihou. Lépe řečeno s knihami. O prázdninách jsem jich přečetla 14 a věřte mi, byla to opravdu báječná setkání. Vřele doporučuji.

Černá: V Itálii v městečku Caorle festival hudebníků.

Erml: S automechanikem v neděli odpoledne u Rumburku, když se začalo kouřit z přední části auta. Vytáhl kladivo, praštil s ním do zaseklé brzdy a jeli jsme dál. Když člověk ví, jak na to...

Horácková: Setkala jsem se se zajímavými lidmi na dovolené u moře. Stali se z nás přátelé.

Jaroševská: Setkala jsem se s předními lékaři různých oborů, s nimiž jsem měla možnost natočit rozhovor. Bylo to velmi poučné!

Jeřábková: Vzhledem k tomu, že celé prázdniny trávím na chatě obklopená lesem, loukami a rybníkem, tak o zajímavá setkání není nouze. Život zvířat v přírodě je určitě zajímavý. Setkání se srnkou, veverkou nebo zajícem je pro mne vždy zážitkem.

Kubů: Bylo s lidmi, kteří žijí trvale v cizině, ale jsou stále hrdi na český původ a velmi je potěší, že se potkají s krajany a mohou se alespoň krátce vrátit ke svému rodnému jazyku.

Medunová: Setkání s kamarádkou z ciziny v tuzemsku. Malvína žije teď v Anglii.

Lukáš: S grilovaným seletem.

Pavlová a Coňková: My jsme se spolu setkaly na letní scéně na Vyšehradě. Hráli Vysavač.

Pokorná: Setkala jsem se ve svém rodišti s přáteli, které jsem neviděla 23 roků. Setkání bylo úžasné, jako bychom se rozešli včera.

Rutová: Když jsem se vracela pozdě večer domů, v koutě před panelákem se krčil malý ježek.

Staněk: S přáteli z fakulty po letech... Příjemné setkání.

Urbánek: Na Sicílii se sopkou Etna. Bylo to naše první setkání, ale byla překvapivě v pohodě, moc nesoptila...

Vášová: Zajímavé setkání? Spíš krásné a z dnešního pohledu i smutné. Několik dní jsem strávila se svým dědou. Vídala jsem ho v posledních letech málo. Povídali jsme si o jeho dětství a mých dětech. Bylo to příjemné a vzácné. V září děda bohužel zemřel. Setkání s ním je pro mě nejhezčí prázdninová vzpomínka. Dědové a babičky jsou nenahraditelní a nemáme je bohužel navždy, snažte se tedy s nimi být co nejvíce!

Veselá: Pobyt v severním Německu u Baltského moře. V letošním horkém létě to bylo moc příjemné.

Vysloužil: Setkání uprostřed lesů s paní učitelkou Coňkovou!

Úlety 8.B

Mrtvoly v kině, setkání s tříkou veverkou nebo lítající žirafou... To nejsou vzpomínky na prázdniny, ale bujná fantazie žáků 8.B. V jedné větě měli naznačit téma příběhu. Fantazii se meze nekladly, takže již téma vytvářelo netypickou životní situaci. Např. Cestou do školy jsi potkal chlapa v masce medvěda. Takové věty se pak poslaly k sousedovi v lavici, který k nim měl napsat celý příběh. Když jsme si pak příběhy četli, dost jsme se nasmáli.

HelP!

V kině, ve kterém jsi byla, kolem tebe seděly samé mrtvoly.

Ve středu po škole jsem se rozhodla, že půjdu do kina.

V kině dávali jen horor nebo dětskou pohádku. Chvilí jsem přemýšlela, ale potom jsem si vybrala ten horor. Nejprve jsem si šla koupit popcorn a pak se usadit na své místo. Dlouho jsem hledala svůj sál, ale nakonec jsem ho našla.

Seděla jsem ve třetí řadě na sedadle číslo 13. Připadalo mi zvláštní, že jsem v celém kině úplně sama, ale najednou se zhaslo a začal film. Bylo to hrozně strašidelné a zavřela jsem na chvíli oči. Když jsem je otevřela, všimla jsem si, že je kino zaplněno divnými lidmi. Pozorně jsem se na lidi zadívala a usoudila jsem, že to jsou mrtvoly! Všichni z ničeho nic vstali a koukali se na mě vražedným pohledem.

Zazvonil budík a já musela vstávat do školy.

Kristina Hanzíková, 8.B

Když jsem se ráno probudila a vykoukla z okna, uviděla jsem, jak před naším domem jsou zástupy mužů a žen, kteří klečí na kolenu a kloní se k slunci, které venku nebylo.

Nejspíš to bude tím, že před tisíce a tisíce lety se náš prezident rozhodl, že Slunce bude pán všeho. Proto se po těch tisíce let kloníme k Slunci.

Před týdnem se naše třída rozhodla jet na exkurzi na Slunce. Slunce je ale strašně horké, proto jsme doletěli na vedlejší planetku, kde se Sluncem

zabývají specialisté.

Ale protože naše třída má nejmenované jedince, kteří se neumí chovat, ukradli malý dron a letěli s ním na Slunce.

Když to naše učitelka zjistila, sebrala zbytek třídy a letěla za nimi. To, co jsme viděli, nás šokovalo. Slunce řídil jakýsi člověk, kterého ti nejmenovaní jedinci zabili.

Takže Slunce už nikdy nevyjde a my musíme používat elektrické světlo a teplo.

Pavlna Ondřejková 8.B

Prostě jsem seděla na židli a koukala se na tu padající opici, která měla v ruce vysílačku...

Šla jsem takhle ulicí, v níž byla oslava nějaké domorodé rodiny. V Atrigungai v Asii jsem byla poprvé. Bylo to zvláštní místo. Stromy modré, voda fialová a domorodým rodinám nějak ze znečištěné fialové vody rostly žábry. Nu což. V každé zemi je to jiné. Tady třeba místo aut využívali kolos postavený na tom, jaké barvy je nebe. Když bylo klasicky žluté, normálně jezdilo, ale když bylo rubínové, postavilo si to hlavu a nejelo. Vypadalo to jako auto smíchané s koněm, letadlem a včelou.

Oslava byla v plném proudu. Udivovalo mne, jak barevná a šílená oslava to byla. Opice skákaly všude.

Poté, co jsem udivené stála a obdivovala rozmanitost oslavy, posadil mne někdo na židli a posílali si mne nad hlavami. Pak jsem byla položena na zem, potřebovala jsem se rozdýchat. Seděla jsem na židli a koukala na padající opici, která držela v ruce vysílačku. Najednou začala hrozně hýkat.

V tu chvíli jsem se probudila.

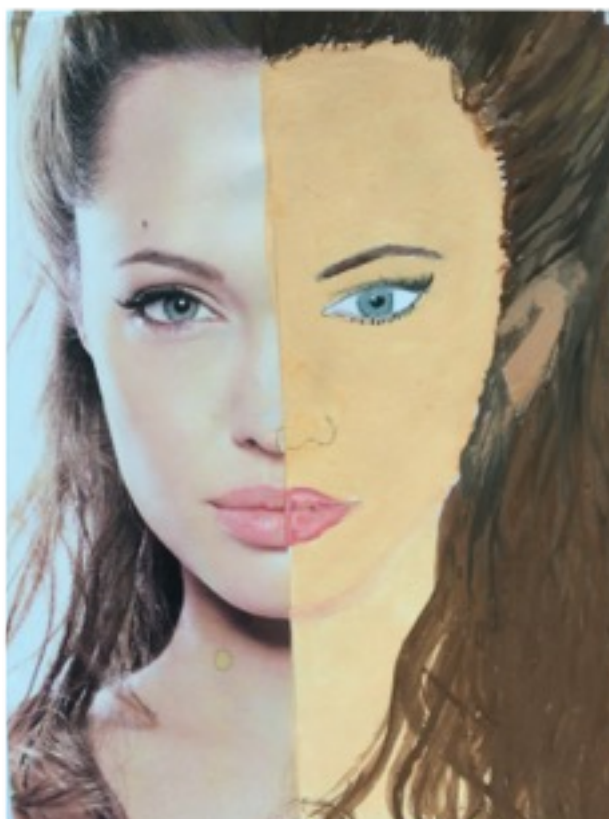
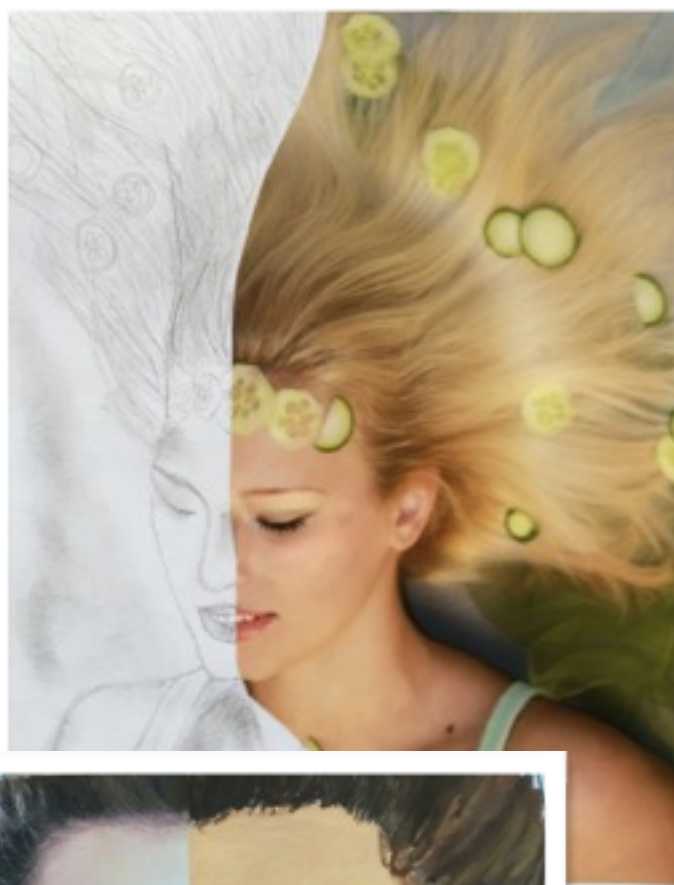
Zuzana Procházková 8.B

DĚTI Z DRUHÉ TŘÍDY MĚLY NAKRESLIT SVÉ KAMARÁDY

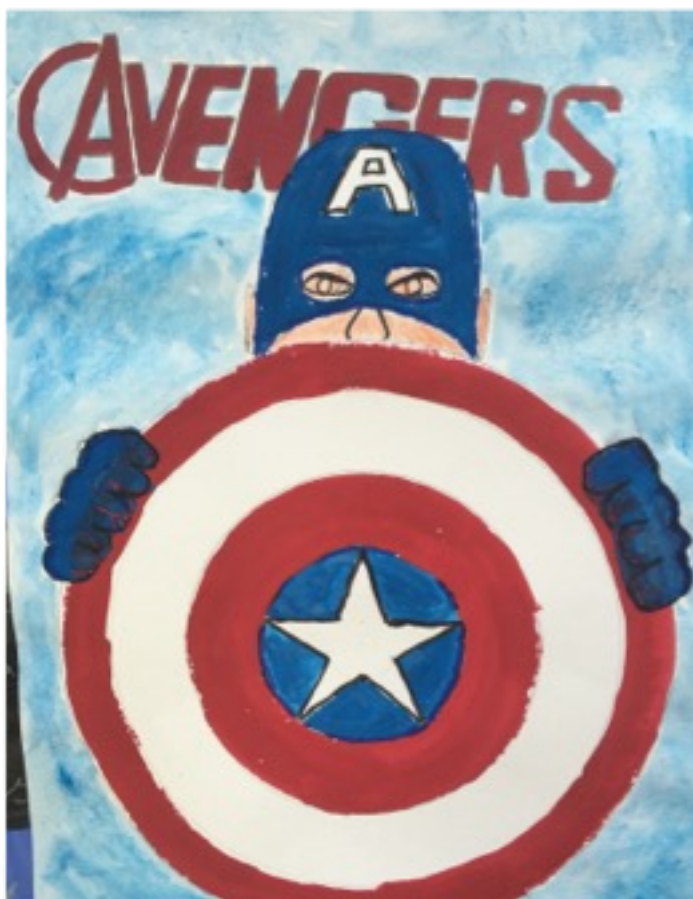

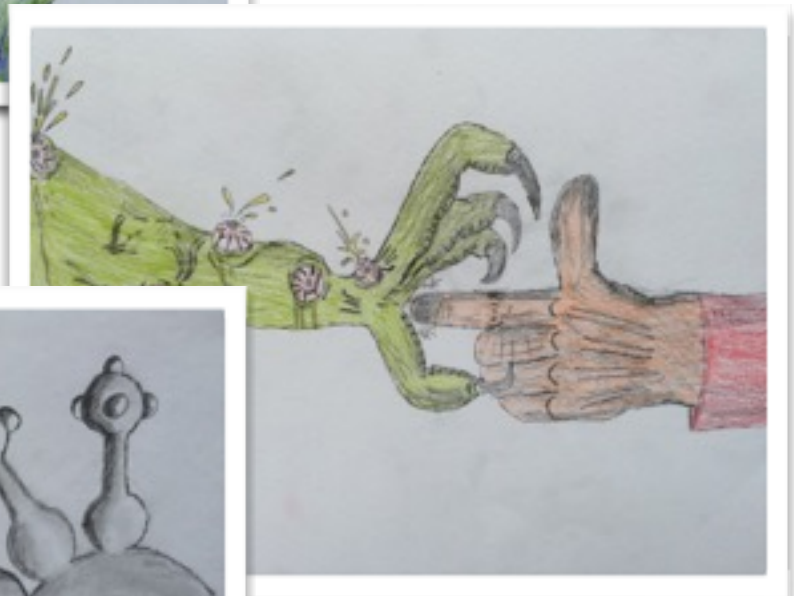
VÝTVARNÉ PRÁCE II. STUPNĚ

Dokreslený portrét - 9.A

filmový plakát - 9.B

setkání s UFO - 9.A